

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obo/1/2019
Identifikačné číslo spisu: 6095898985
Dátum vydania rozhodnutia: 19.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6095898985.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu Poľnohospodárske výrobné a obchodné družstvo Domaníža „v konkurze“, Domaníža, IČO: 00 200 051, o schválení konečnej správy o speňažení majetku z podstaty úpadcu, vyúčtovaní odmeny správcov konkurznej podstaty JUDr. E. Q., so sídlom Y. a JUDr. X. Z., so sídlom N., o odvolaní správcu konkurznej podstaty JUDr. E. Q., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14. novembra 2018, č. k. 51K/142/1995-1623, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14. novembra 2018, č. k. 51K/142/1195-1623 v napadnutej časti p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

1. Napadnutým uznesením Krajský súd v Banskej Bystrici schválil konečnú správu o speňažení majetku z konkurznej podstaty úpadcu v tomto rozsahu:

- a) Príjmy konkurznej podstaty predstavujú sumu 1.518.685,46 Eur (speňažením 857.200,51 Eur a iná činnosť správcu 660.919,59 Eur).
- b) celkové výdavky konkurznej podstaty vo výške 730.638,92 Eur, z toho uhradené počas konkurzu 715.428,08 Eur.
- c) pohľadávky proti podstate neuhradené v priebehu konkurzu 15.210,84 Eur.
- d) Odmena správcov konkurznej podstaty JUDr. E. Q. vo výške 59.910,30 Eur, po odrátaní vyplateného preddavku vo výške 13.277,57 Eur, zostáva doplatiť 45.632,73 Eur, JUDr. X. Z. 0,- Eur.
- e) Výdavky správcov, výdavky JUDr. E. Q. celkom vo výške 2.654,40 Eur boli vyplatené v priebehu konkurzu, na doplatenie zostáva 0,- €, výdavky bývalého správcu JUDr. M. Z. 0,- Eur.
- f) Na rozdelenie zostala suma 789.979,81 Eur, súčasťou ktorej je i nevyplatená odmena správcovi JUDr. E. Q. a doteraz neuhradené pohľadávky proti podstate vo výške 15.210,84 Eur.

2. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že predchádzajúce uznesenie o schválení konečnej správy bolo potvrdené uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 4Obo/16/2011 z 31. augusta 2011, ktoré na základe podaného mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora dovolací súd uznesením sp. zn. 2MOboV/4/2012 zo dňa 13. decembra 2016 zrušil (a zároveň zrušil aj uznesenie č.

k. 3Obo/79/2012-1391, 3Obo/80/2012-1391, ktorým bolo potvrdené uznesenie krajského súdu o schválení rozvrhového uznesenia). Dovolací súd v rozhodnutí vyslovil, že v dôsledku nesprávneho vyriešenia otázky skončenia prieskumného pojednávania podľa ust. § 21 ZKV v znení účinnom do 31. januára 1998, ku ktorému nedošlo na prieskumnom pojednávaní uskutočnenom dňa 28. januára 1999, ale už za účinnosti vyhlášky č. 398/2001 Z. z. (t. j. po 8. októbri 2001), nesprávne aplikovali podľa prechodného ust. § 11c ods. 3 vyhlášky na určenie základu a výšky odmeny správcu ust. § 6 a § 7 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení účinnom do 28. septembra 2001. Keďže nedošlo ku skončeniu prieskumného pojednávania do 8. októbra 2001, mali konajúce súdy na odmenu správcu aplikovať ust. § 6 a § 7 ods. 1 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení účinnom od 29. septembra 2001 a vyúčtovanú odmenu mali schváliť v redukovanej výške, čím porušili právo konkurzných veriteľov na pomerné uspokojenie prihlásených pohľadávok v zákonnej výške.

3. Súd vyslovil, že konkurzné konanie vzhľadom na čas podania návrhu na vyhlásenie konkurzu (25. mája 1997) sa spravuje zákonom č. 328/1991 Zb. o konkurze vyrovnaní v znení platnom do 31. januára 1998 (ďalej len „ZKV“).

4. Súd po preskúmaní správcom doplnenej konečnej správy zo dňa 11. júna 2018, upovedomil úpadcu a konkurzných veriteľov vyvesením konečnej správy na úradnú tabuľu súdu. Proti konečnej správe a vyúčtovaniu odmeny a výdavkov správcov, podal námietky konkurzný veriteľ (CENTRAL EUROPEAN FINANCIAL MANAGEMENT a. s., Praha 1, a to na l. č. 1555 spisu) do výšky odmeny správcu konkurznej podstaty z dôvodu použitia nesprávneho predpisu pre výpočet odmeny, ktorú si správca vypočítal ako 10 % zo sumy uvedenej v § 6 písm. a/ vyhlášky č. 493/1991 Zb., o ktorej skutočnosti rozhodol dovolací súd ako o nesúladnej so zákonom, čo správca neakceptoval. K námietke sa vyjadril aj správca, ktorý uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím dovolacieho súdu a trvá na správnosti svojho výpočtu. Súd námietke veriteľa vyhovel z dôvodu väznanosti súdu rozhodnutím dovolacieho súdu s odkazom na § 464 v spojení s § 455 C. s. p., ktorý v odôvodnení uviedol, že súdy mali aplikovať na odmenu správcu ust. § 6 a § 7 ods. 1 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení účinnom od 29. septembra 2001 (3Obo/99/2007) a odmenu mali schváliť v redukovanej výške. Dovolací súd sa nestotožnil ani s tvrdením správcu o nemožnosti aplikovania ust. § 11c, ktoré bolo zavedené vyhláškou č. 398/2001 Z. z., ust. § 208 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii bol zrušený ZKV aj jeho vykonávací predpis (vyhláška č. 493/1991 Zb.), avšak podľa prechodného ustanovenia § 206 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. sa konkurzy a vyrovnania vyhlásené alebo povolené pred účinnosťou zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ako aj právne vzťahy s nimi súvisiace spravujú podľa doterajších predpisov, t. j. pri rozhodovaní o odmene správcu súd rozhoduje podľa ustanovená vyhlášky č. 493/1991 Zb., vrátane správcom spochybnovaného ustanovenia § 11c ods. 3 vyhlášky.

5. Súd prejednal konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovania odmeny a výdavkov správcov podľa § 29 ods. 4 ZKV a zistil, že správca doplnenú konečnú správu z 11. júna 2018 rozdelil na príjem od vyhlásenia konkurzu, t. j. od 8. augusta 1997 do 31. decembra 2010 a príjem z inej činnosti od 1. januára 2011 do 28. februára 2018. Príjem do konkurznej podstaty do 31. decembra 2010 bol vo výške 1.459.410,01 Eur a príjem z inej činnosti od 1. januára 2011 do 28. februára 2018 bol vo výške 59.275,45 Eur, celkový príjem bol vo výške 1.518.685,46 Eur.

6. Z výdavkovej časti konečnej správy súd zistil, že správca doplnenú konečnú správu rozdelil na výdavky od vyhlásenia konkurzu do 31. decembra 2010 a výdavky od 1. januára 2011 do 28. februára 2018 a zo správy vyplynulo, že správca medzi celkové náklady do 31. decembra 2010 zahrnul aj výdavky správcu vo výške 381.948,37 Eur vrátane výdavkov správcu vo výške 2.654,40 Eur. Výdavky od 1. januára 2011 do 28. februára 2018 predstavujú sumu 59.220,91 Eur.

7. Z nárokov na oddelené uspokojenie v bode VI.D.1. konečnej správy vyplýva, že oddeleným veriteľom bol vydaný výťažok 38.236,27 Eur (1.151.906,- Sk).

8. Z konečnej správy vyplynulo, že celkové výdavky konkurznej podstaty predstavujú sumu 730.638,92 Eur, z ktorých boli v priebehu konania uhradené výdavky vo výške 715.428,08 Eur. Neuhradené

pohľadávky proti podstate z celkových výdavkov konkurznej podstaty podľa doplnenia správcom zo dňa 28. októbra 2018 sú vo výške 15.210,84 Eur.

9. Súd na pojednávaní oboznámil správcu vo vzťahu k námietke veriteľa o viazanosti súdu rozhodnutím dovolacieho súdu s tým, že námietke ohľadne výšky odmeny a nesprávneho výpočtu odmeny správcu, vyhovel a poukázal na viazanosť rozhodnutím dovolacieho súdu (2MOBdoV/4/2001).

10. Súd s odkazom na znenie ustanovenia § 11c ods. 3 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení účinnom do 8. októbra 2001 (ďalej len „vyhláška“) stanovuje, že v začatých konaniach, v ktorých k 8. októbru 2001 nebolo skončené prieskumné pojednávanie, sa na odmenu správcov použijú ust. § 6 až § 9d vyhlášky.

11. Podľa ustanovení § 6 písm. a/ a § 7 ods. 1 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení po 8. októbra 2001, základom pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu, je konkurzná odmena stanovená tabuľkovou formou tak, že od 10.000.000,- Sk do 600.000.000,- Sk je základ 1.510.000,- Sk + 120,- Sk a každých začatých 10.000,- Sk, najviac však 10.000.000,- Sk (331.939,19 Eur). K ďalšej zmene pri výpočte odmeny správcu došlo novelou vyhlášky č. 292/2005 Z. z. s doplnením § 6 ods. 3: „sumou určenou na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone správcu, sa rozumie suma príjmov, ktoré získal správca pri výkone funkcie iným spôsobom ako speňažením konkurznej podstaty, znížená o pohľadávky proti podstate“.

12. Kľúčom k určovaniu odmeny správcu je ust. § 11 ods. 3 vyhlášky, ktoré na určovanie výšky odmeny správcu určilo, že hranicou bude skutočnosť skončeného alebo neskončeného prieskumného pojednávania ku dňu 8. októbra 2001, teda odmena tabuľkovou formou a nie percentuálne, ako do 8. októbra 2001.

13. V predmetnej veci sa prieskumné pojednávanie konalo 28. januára 1999, dodatočné prieskumné pojednávanie dňa 20. januára 2003, ďalšie prieskumné pojednávanie sa konalo dňa 19. decembra 2005 a osobitné prieskumné pojednávanie dňa 30. januára 2009, z čoho vyplýva, že prieskumné pojednávania sa konali po dátume 8. októbra 2001, preto bolo potrebné na výpočet odmeny aplikovať ust. § 11 ods. 3 vyhlášky v znení po 8. októbri 2001, teda odmena sa vypočítava tabuľkovou formou. Na tomto základe súd vypočítal správcovi konkurznej podstaty odmenu vo výške 58.910,30 Eur, z ktorej mu bol vyplatený preddavok 13.277,57 Eur, teda zostáva vyplatiť sumu 45.632,73 Eur.

14. Ďalej z rozhodnutia vyplýva, že súd sa nestotožnil s názorom správcu ohľadne odmeny, uvedenom na str. 18 konečnej správy, kde uviedol výšku svojej odmeny 140.461,57 Eur, vrátane vyplateného preddavku, nakoľko odmena správcu mala byť vypočítaná podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MOBdoV/4/2012 zo dňa 13. decembra 2016.

15. Na základe uvedeného súd o odmene správcu konkurznej podstaty rozhodol tak, ako vyplýva z výroku uznesenia.

16. Proti tomuto uzneseniu sa proti výroku o odmene správcu odvolal správca konkurznej podstaty JUDr. E. Q. a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na nové konanie. V odôvodnení odvolania uviedol, že v nadväznosti na rozhodnutie dovolacieho súdu sp. zn. 2MOBdoV/4/2012, Najvyšší súd Slovenskej republiky a Krajský súd v Banskej Bystrici znížil jeho odmenu o sumu 80.466,50 Eur. V odvolaní vyjadruje svoj nesúhlas s postupmi súdov, ktoré použili právny predpis retroaktívnym spôsobom. V odvolaní vyjadril jednak nesúhlas s určením výšky jeho odmeny (bod IV petitu), ako aj s uvedenou celkovou sumou na rozdelenie (bod VI petitu), ktoré považuje za nepreskúmateľné, nakoľko nie je vyjadrená konkrétna výška patriaca do rozvrhového uznesenia pre veriteľov a aká konkrétna výška má byť vyplatená správcovi ako odmena.

17. V odôvodnení vyjadruje nesúhlas so záverom vysloveným dovolacím súdom, spochybňuje jeho správnosť z hľadiska správnosti výpočtu odmeny správcu konkurznej podstaty, pretože ide o

diametrálne odlišný názor oproti pôvodným právoplatným uzneseniam týchto súdov.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 385 ods. 1 a § 385 ods. 2 C. s. p., bez nariadenia pojednávania v medziach dôvodov odvolania a dospel k záveru, že odvolanie správcu konkurznej podstaty nie je dôvodné.

19. Podľa ust. § 66e ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení zmien a doplnkov (ďalej len „ZKV“), na konkurz sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

20. Podľa § 66c ods. 3 ZKV lehota na podanie odvolania proti rozhodnutiu súdu zverejnenému v Obchodnom vestníku je 30 dní odo dňa zverejnenia. Ustanovenia osobitného predpisu o odvolaní zostávajú týmto nedotknuté, ak tento zákon neustanovuje inak.

21. Podľa § 355 ods. 2 C. s. p. proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

22. Odvolanie správcu konkurznej podstaty bolo podané v konkurznom konaní podľa ZKV. Zákon o konkurze a vyrovnaní v ustanovení § 66c ods. 3 zakotvil primerané použitie ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia sa tak na konkurz primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ak ZKV neustanovuje inak. Primerané použitie všeobecného procesného predpisu znamená, že tam, kde osobitný predpis (ZKV) určitú procesnú situáciu nerieši a zároveň ZKV použitie všeobecného procesného predpisu priamo nevyklučuje, použije sa právna úprava všeobecného procesného predpisu tak, aby došlo k naplneniu princípu právnej istoty a legitímnych očakávaní, že spor bude rozhodnutý v zmysle čl. 2 ods. 2 základných princípov Civilného sporového poriadku.

23. Krajský súd podľa § 29 ods. 3 ZKV preskúmal správcom doplnenú konečnú správu zo dňa 11. júna 2018. Po preskúmaní a vysporiadaní sa s námietkami veriteľa rozhodol o schválení konečnej správy tak, ako vyplýva z výroku napadnutého uznesenia. Sporná zostala najmä otázka výšky odmeny priznanej správcovi konkurznej podstaty z hľadiska aplikácie právneho predpisu určujúceho výšku odmeny, a to percentuálne určenie, resp. odmena podľa tabuľky. Správca zotrváva na názore, že v pôvodnom rozhodnutí o odmene (ktoré bolo zrušené dovolacím súdom) vrátane rozvrhového uznesenia, bola stanovená správna výška odmeny percentuálnym výpočtom, oproti napadnutému uzneseniu, v ktorom bola výška vypočítaná podľa tabuľky v novelizovanom zákone.

24. Odvolací súd v konaní o odvolaní odkazuje na rozhodnutie dovolacieho súdu zo dňa 13. decembra 2016 sp. zn. 2MOBoV/4/2012, ktorým dovolací súd zrušil uznesenie (na l. č. 1258) o schválení konečnej správy (ako aj nadväzujúce rozvrhové uznesenie), na základe mimoriadneho dovolania podaného generálnym prokurátorom a vyslovil záväzný právny názor pre súdy nižšieho stupňa. Z odôvodnenia uznesenia vyplynulo, že „v dôsledku nesprávneho vyriešenia otázky skončenia prieskumného pojednávania podľa ustanovenia § 21 ZKV v znení účinnom do 31. januára 1998, ku ktorému nedošlo na prieskumnom pojednávaní uskutočnenom dňa 28. januára 1999, ale až za účinnosti vyhlášky č. 398/2001 (po 1. októbri 2001), v danej veci súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd nesprávne aplikovali podľa prechodného ustanovenia § 11c vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení účinnom do 28. septembra 2001. Keďže nedošlo k ukončeniu prieskumného pojednávania do 8. októbra 2001, mali konajúce súdy na odmenu správcu aplikovať ustanovenia § 6 a § 7 ods. 1 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení účinnom od 29. septembra 2001 (3Obo/99/2007) a vyúčtovanú odmenu mali schváliť v redukovanej výške...“. Odvolací súd (rovnako ako súd prvej inštancie) odkazuje na znenie ustanovenia § 455 C. s. p., podľa ktorého je názor vyslovený dovolacím súdom pre súdy nižšieho stupňa záväzný. (Vo veci sťažnosti správcu proti rozhodnutiu NS SR sp. zn. 2OboV/4/2012, rozhodol aj Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením III. ÚS 264/2017 tak, že sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú).

25. Odvolací súd preskúmal odvolanie správcu, ako i uznesenie, proti ktorému smeruje a dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol uznesením, ktoré je v súlade s konečnou správou zo dňa 11. júna 2018, ktorú predložil správca konkurznej podstaty. Pokiaľ ide o odmenu správcu, tak sa dôsledne riadil postupom a aplikáciou ustanovení o odmene správcu, v intenciách uznesenia dovolacieho súdu. Odvolací súd aj napriek námietkam správcu vyslovuje, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní neporušil právny predpis. Ďalšie námietky vznesené v odvolaní týkajúce sa bodu IV a VI výroku uznesenia považuje odvolací súd za nedôvodné, pretože výška odmeny správcu (bod IV), ktorá má byť vyplatená je určená jasne a zrozumiteľne, ako aj v bode VI, z ktorého jednoznačne vyplýva, že do sumy určenej na rozdelenie patrí aj nevyplatená časť odmeny. Pokiaľ ide o vyplatený preddavok, tento nie je predmetom odvolania, ale len zostatok odmeny, ktorá mala byť vyplatená. Ďalšie námietky týkajúce sa predovšetkým polemiky s rozhodnutím dovolacieho súdu, považuje odvolací súd za irelevantné vzhľadom na ust. § 455 C. s. p.

26. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného dospel k záveru, že súd prvej inštancie vecne správne posúdil nárok správcu na odmenu, dostatočne jasne a zrozumiteľne uznesenie v tomto smere aj odôvodnil. Podľa § 387 ods. 2 C. s. p. sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil s rozhodnutím v časti priznanej odmeny správcu konkurznej podstaty a v podrobnostiach na toto rozhodnutie odkazuje.

27. Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdzuje.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.